

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ.2561 – 2565)

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัย
อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

คำนำ

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 พ.ศ.2561 ให้ยกเลิกและแก้ไขคำว่า “แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี” เป็น “แผนพัฒนาท้องถิ่น” และ “แผนพัฒนา” เป็น “แผนพัฒนาท้องถิ่น” ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 ที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2559 ทุกแห่ง เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 เป็นต้นไป

“แผนพัฒนาท้องถิ่น” หมายความว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) ฉบับนี้ จะได้ใช้เป็นแนวทางการจัดทำงบประมาณประจำปีและตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัยอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัย

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของตำบลโพธิ์สัย

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของตำบลโพธิ์สัย

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้ง ตำบลโพธิ์สัย อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ห่างจากตัวจังหวัดร้อยเอ็ดประมาณ 20 กิโลเมตร ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 15 กิโลเมตร

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของตำบลโพธิ์สัย มีอาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลสีแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ เทศบาลตำบลปอภาร อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลสวนจิก อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดร้อยเอ็ด

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลโนนภิบาล อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม มีพื้นที่

ทั้งหมด 28.10 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 17,562.5 ไร่

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ มี 3 ฤดู ส่วนใหญ่มีอากาศร้อนและแห้งแล้ง

1.4 ลักษณะของดิน มีหน้าดินลึก มีการระบายน้ำค่อนข้างดี ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ 5.0-6.0 มีความลาดชัน 0-2 % เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ไม่เหมาะกับการทำการเกษตร

1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ มีอ่างเก็บน้ำห้วยแอ่ง ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 160-200 เมตร

1.6 ลักษณะของไม้และป่าไม้

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด 10 หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่ที่ 1 บ้านโพธิ์สัยน้อย หมู่ที่ 2 บ้านโนนสมบูรณ์

หมู่ที่ 3 บ้านหนองแสง

หมู่ที่ 4 บ้านโพธิ์สัย

หมู่ที่ 5 บ้านห้วยคา

หมู่ที่ 6 บ้านโคกกลาง

หมู่ที่ 7 บ้านโสกเชือก

หมู่ที่ 8 บ้านโนนโพธิ์

หมู่ที่ 9 บ้านโนนทอง

หมู่ที่ 10 บ้านโสกเชือก

2.2 การเลือกตั้ง ตำบลโพธิ์สัยแบ่งเขตพื้นที่การเลือกตั้ง 1 เขต มี 15 หน่วยเลือกตั้ง

3. ประชากร

ตำบลโพธิ์สัยมีประชากรทั้งสิ้น 7,123 คน แยกเป็นชาย 4,339 คน หญิง 2,784 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 284 คน/ตารางกิโลเมตร จำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 2,795 ครัวเรือน โดยแยกจำนวนประชากร และครัวเรือนตามหมู่บ้านต่าง ๆ ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)		รวม	จำนวนครัวเรือน (หลัง)
		ชาย	หญิง		
1	บ้านโพธิ์สัยน้อย	354	370	724	223
2	บ้านโนนสมบูรณ์	133	163	293	94
3	บ้านหนองแสง	303	282	585	158
4	บ้านโพธิ์สัย	403	408	811	271
5	บ้านหญ้าคา	86	81	167	41
6	บ้านโคกกลาง	194	181	375	104
7	บ้านโสกเชือก	2,258	660	2,918	1,529
8	บ้านโนนโพธิ์	164	169	333	97
9	บ้านโพนทอง	150	158	308	92
10	บ้านโสกเชือก	297	312	609	186
รวมทั้งตำบล		4,339	2,784	7,123	2,795

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2562

4. สภาพสังคม

4.1. การศึกษา

- โรงเรียนมัธยมศึกษา (โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 1 แห่ง
- โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 4 แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 4 แห่ง
- การศึกษานอกโรงเรียน มีการเปิดศูนย์การศึกษาที่ศูนย์การเรียนรู้ หมู่ที่ 7

4.2 สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 1 แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 บ้านโพธิ์สัย

4.3 อาชญากรรม

4.4 ยาเสพติด

4.5 การสังคมสงเคราะห์

- มีกลุ่มงานสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ 1 กลุ่ม และวัด/สำนักสงฆ์ จำนวน 11 แห่ง

5. การบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง การคมนาคมของตำบลโพธิ์สัย มีการคมนาคมทางบก มีถนนเชื่อมภายในท้องถิ่น ส่วนการติดต่อกับอำเภอเมืองร้อยเอ็ดนั้น ใช้ถนนทางหลวงแผ่นดิน เลขที่ 23 สู่ตัวเมืองร้อยเอ็ด การติดต่อภายในตำบลและตำบลใกล้เคียงจะมีถนนลูกรังและถนนลาดยางของทางหลวงเชื่อมระหว่างตำบลโพธิ์สัยกับตำบลสวนจิตรไชยของถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้านค่อนช้างสมบูรณ์

5.2 การไฟฟ้า -

5.3 การประปา มีระบบการประปาภายในตำบลโพธิ์สัย จำนวน 31 จุด

5.4 โทรศัพท์ -

5.5 การไปรษณีย์โทรเลข มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จำนวน 1 แห่ง

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร ประชากรในตำบลโพธิ์สัย ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนาและทำไร่ยาสูบ รองลงมาได้แก่ รับจ้าง

6.2 หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัย

- ดึงแถว	1	แห่ง
- ห้องแถว	7	แห่ง
- สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	3	แห่ง
- สถานีบริการแก๊ส	-	แห่ง
- ร้านซ่อมรถ	9	แห่ง
- อาคารพาณิชย์กรรม	-	แห่ง
- ร้านขายของชำเบ็ดเตล็ด	38	แห่ง
- โรงสีข้าว	18	แห่ง
- อุตสาหกรรมในครัวเรือน	4	แห่ง
- อุตสาหกรรมขนาดย่อม	1	แห่ง

6.3 ทรัพยากรการท่องเที่ยว อ่างเก็บน้ำห้วยแอ่งซึ่งมีศักยภาพสามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้

7. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

7.1 ทรัพยากรที่ดินตำบลโพธิ์สัย มีพื้นที่ทั้งสิ้น 17,562.50 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร 12,759 ไร่ พื้นที่ชุมชน 3,648 ไร่ บริเวณที่สาธารณประโยชน์ 634.50 ไร่ และอื่น ๆ เช่นที่ว่างเปล่า 521.50 ไร่

7.2 ทรัพยากรป่าไม้ สภาพป่าไม้ของตำบลโพธิ์สัยโดยทั่วไปมี ดอนปู่ตาเนื้อที่ประมาณ 5 ไร่ ส่วนใหญ่จะเป็นที่ไร่ที่นาทั้งหมด ต้นไม้ใหญ่ ๆ ที่มีส่วนมากจะเป็นต้นยางแต่จะมีอยู่ตามหัวไร่ปลายนา

7.3 ทรัพยากรการประมง มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติและอ่างเก็บน้ำห้วยแอ่ง

8. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

8.1 การนับถือศาสนา ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

8.2 ประเพณีและงานประจำปี งานแห่เทียนพรรษา งานลอยกระทง งานบุญผะเหวด

8.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น ใช้ภาษาอีสาน

8.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก มีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สามารถเป็นของฝาก ได้แก่ กลุ่มแปรรูปอาหาร ของกลุ่มแม่บ้านโนนสมบูรณ์ หมู่ที่ 2

9. ทรัพยากรธรรมชาติ

9.1 น้ำ

9.2 ป่าไม้

9.3 ภูเขา

9.4 คุณภาพทรัพยากรธรรมชาติ

10. อื่นๆ (ถ้ามี)

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม 6 คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

1. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2560 ที่ร้อยละ 3.9 ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ 6.0 ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ 6 ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีความเสี่ยงเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีความเสี่ยงการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

2. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาค และเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดยิ่งขึ้น และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี 2574 จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภครุ่นสูงวัยที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่น

มีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในต่างประเทศมากขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทย โดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแข่งขันแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียว การรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการทำงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่ม

มากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติ โดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคงสร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้าโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีการพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกะชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตาม

ระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้งานไปโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่างๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อการพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

3. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดอง

และความสามัคคี สามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

4. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

4.1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (1) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (2) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (3) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (4) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ
- (5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

4.2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (3) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (4) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (5) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

4.3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (2) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (3) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
- (4) การตระหนักถึงหุบปัญหาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (5) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (6) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (7) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

4.4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (1) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (2) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (3) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (4) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

4.5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (2) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

(3) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(4) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น

ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(5) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(6) ยกระดับกระบวนการตัดสินใจกำหนดอนาคตประเทศ

4.6 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(1) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

(2) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(3) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(4) ภาครัฐมีความทันสมัย

(5) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(6) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(7) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(8) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอ

ภาค

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9–11 เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2569) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทารายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565)

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัย

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็น ผลเป็นรูปธรรมในช่วง 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบ เศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยัง ได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมี ทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

1. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1.1 หลักการ

1.2 จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 12

1.3 ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

2. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

2.1 สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

2.2 สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

3. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

3.1. วัตถุประสงค์

3.2. เป้าหมายรวม

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมี 6 ยุทธศาสตร์ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

4.1 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

4.2 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

4.3 ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

4.4 ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

4.5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

และยั่งยืน

4.6 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบ และ

ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

4.7 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

4.8 ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

4.9 ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

4.10 ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

5. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 สู่การปฏิบัติ

5.1 หลักการ

5.2 แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

5.3 การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➔ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. 2560 – 2565 ฉบับทบทวน

1. สภาพทั่วไป

1.1 ที่ตั้ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งอยู่ระหว่างละติจูด $14^{\circ}7'$ ถึง $18^{\circ}27'$ เหนือ และลองจิจูด $100^{\circ}45'$ ถึง $105^{\circ}37'$ ตะวันออก ตั้งอยู่ในตำแหน่งศูนย์กลางของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง โดยมีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านตะวันออกและด้านเหนือ มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน และด้านใต้ ติดต่อราชอาณาจักรกัมพูชา โดยมีเทือกเขาพนมดงรัก กั้นพรมแดน

1.2 พื้นที่และลักษณะภูมิประเทศ มีพื้นที่รวม 105.53 ล้านไร่ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง มีความลาดเอียงไปทางตะวันออก มีลักษณะคล้ายกระทะ แบ่งเป็น 2 เขตใหญ่ ได้แก่ บริเวณแอ่งที่ราบโคราช อยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลและชี ลักษณะเป็นที่ราบสูงสลับกับเนินเขา และบริเวณแอ่งสกลนคร อยู่ทาง ตอนเหนือของภาค ตั้งแต่แนวเขาภูพานไปจนถึงแม่น้ำโขง เทือกเขาที่แบ่งระหว่างแอ่งโคราชและแอ่งสกลนคร ได้แก่ เทือกเขาภูพาน

1.3 ภูมิอากาศ มีอากาศร้อนชื้นสลับกับแล้ง แบ่งเป็น 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ช่วงเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม อากาศจะร้อนและแห้งแล้งมาก จังหวัดที่มีอุณหภูมิสูงสุด คือ อุดรธานี ฤดูฝน ช่วงเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีฝนตกเป็นบริเวณกว้าง แต่มีแนวเทือกเขาทางพญาเย็นและสันกาลาแพง กั้นลมฝนจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ส่งผลให้พื้นที่แอ่งโคราช ซึ่งเป็นเขตเงาฝน จึงมีสภาพแห้งแล้งกว่าแอ่งสกลนคร จังหวัดที่มีฝนตกมากที่สุด คือ นครพนม ฝนตกน้อยที่สุด คือ นครราชสีมา ฤดูหนาว ช่วงเดือน พฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ อากาศหนาวเย็น ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจากประเทศจีน จังหวัดที่มีอุณหภูมิต่ำสุด คือ จังหวัดเลย

1.4 การใช้ประโยชน์ที่ดิน ในปี 2559 มีพื้นที่รวม 105.53 ล้านไร่ จำแนกเป็นพื้นที่ป่าไม้ 15.66 ล้านไร่ หรือร้อยละ 14.9 พื้นที่ทำการเกษตร 63.87 ล้านไร่ หรือร้อยละ 60.5 และพื้นที่ใช้ประโยชน์อื่นๆ 26.02 ล้านไร่ หรือร้อยละ 24.7 ของพื้นที่ภาค

1.5 ทรัพยากรธรรมชาติ

1.5.1 ดิน สภาพดินเป็นดินทรายไม่อุ้มน้ำ ทำให้ขาดแคลนน้ำ และขาดธาตุอาหาร ได้ดินมีเกลือหิน ทำให้ดินเค็ม จึงมีข้อจำกัดต่อการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

1.5.2 แหล่งน้ำ มีลุ่มน้ำขนาดใหญ่ ๓ ลุ่ม ได้แก่ แม่น้ำชี มีความยาวประมาณ 765 กิโลเมตร ยาวที่สุดในประเทศไทย มีต้นน้ำที่ทิวเขาเพชรบูรณ์ และไหลไปรวมกับแม่น้ำมูลที่จังหวัดอุบลราชธานี แม่น้ำมูล มีความยาวประมาณ 641 กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่ที่เทือกเขาสันกาลาแพงแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่จังหวัดอุบลราชธานี นอกจากนี้ยังมีลำน้ำสาขาย่อย ได้แก่ ลำปาว ลำน้ำอูน ลำน้ำสงคราม ลำเลี้ยว ลำน้ำเลย ลำน้ำพอง และลำตะคอง รวมทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ ที่กระจายอยู่ในพื้นที่ เช่น หนองหาร (สกลนคร) และ

บึงละหาน (ชัยภูมิ) นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำบาดาล มีปริมาณน้ำในเกณฑ์เฉลี่ย 5-10 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ที่ความลึกของบ่อประมาณ 30 เมตร คุณภาพของน้ำบาดาลมีตั้งแต่เค็มจัด กร่อย และจืด เนื่องจากพื้นที่ในแอ่งโคราชและแอ่งสกลนครจะรองรับด้วยหินเกลือ หากเจอน้ำบาดาลลึกเกินไปอาจจะพบน้ำเค็ม

1.5.3 ป่าไม้ ในปี 2560 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 15.66 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.9 ของพื้นที่ภาค หรือร้อยละ 15.3 ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ซึ่งยังต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศที่จะต้องมียพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็น ป่าเบญจพรรณ

2. โครงข่ายคมนาคมขนส่งและการบริการสาธารณูปโภค

2.1 โครงข่ายถนน เชื่อมโยงกับโครงข่ายหลักของประเทศและเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน สปป.ลาว กัมพูชา และสามารถเชื่อมโยงไปยังเวียดนามและจีนตอนใต้

2.1.1 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (ถนนมิตรภาพ)

2.1.2 เส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก

2.1.3 เส้นทางใหม่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก

2.2 รถไฟ

2.3 สนามบิน

2.4 ด้านชายแดน

2.5 แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่อยู่ระหว่างดำเนินการในภาค ได้แก่ รถไฟความเร็วสูง (ช่วงกรุงเทพฯ-นครราชสีมา ช่วงนครราชสีมา-หนองคาย) รถไฟทางคู่ (ช่วงชุมทางถนนจิระ-ขอนแก่น ช่วงขอนแก่น-หนองคาย ช่วงจิระ-อุบลราชธานี) ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและทางพิเศษ (ช่วงบางปะอิน-นครราชสีมา ช่วงระเบียงเศรษฐกิจ EVEC ด้านตะวันออก)

2.6 บริการสาธารณูปโภค

2.6.1 ไฟฟ้า

2.6.2 ประปา

3. สภาพเศรษฐกิจและรายได้

3.1 ภาพรวมเศรษฐกิจ

3.2 เศรษฐกิจรายสาขา

3.3 เศรษฐกิจระดับครัวเรือน

4. ประชากรและสังคม

4.1 ประชากร

จำนวนประชากรของภาคมากที่สุดของประเทศ ปี 2560 มีจำนวนประชากร 21.98 ล้านคน หรือร้อยละ 33.2 ของประเทศ เพิ่มขึ้นจาก 21.69 ล้านคน ในปี 2555 และมีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรในช่วงปี 2555-2560 โดยเฉลี่ยร้อยละ 0.31 ต่ำกว่าประเทศที่มีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 0.54 โดยจังหวัดนครราชสีมา มีประชากรมากที่สุด 2.58 ล้านคน รองลงมา คือ จังหวัดอุบลราชธานี มีประชากร 1.81 ล้านคน และจังหวัดขอนแก่น มีประชากร 1.76 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และ 8.2 ของประชากรภาคตามลำดับ

4.2 แรงงาน

แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษา แรงงานระดับอาชีวะมีสัดส่วนน้อยมาก ในปี 2560 มีกำลังแรงงาน 9.63 ล้านคน ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร ร้อยละ 50.77 ของกำลังแรงงาน ของภาค จำนวนแรงงานที่มีความรู้ระดับประถมลดลง จากร้อยละ 57.8 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 56.48 ในปี 2560 มีความรู้ระดับมัธยมต้น เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 16.02 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 17.9 ในปี 2560 ระดับมัธยมปลาย เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 11.87 ในปี ๒๕๕5 เป็นร้อยละ 11.96 ในปี 2560 แรงงานระดับอาชีวะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 2.07 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 2.09 ในปี 2560 ระดับอุดมศึกษา เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.05 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 9.56 ในปี 2560

4.3 การศึกษา

สถาบันการศึกษามีทุกระดับ โดยระดับอุดมศึกษามี 53 แห่ง ครอบคลุมเกือบทุกจังหวัด แยกเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ 36 แห่ง เอกชน 10 แห่ง และสถาบันวิทยาลัยชุมชน 7 แห่ง ในจำนวนนี้เป็นสถาบันวิจัย 12 แห่ง ซึ่งมากที่สุดในประเทศ

4.4 สาธารณสุข

มีสถานบริการสาธารณสุขให้บริการครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ ในปี 2560 มีจำนวนโรงพยาบาลรัฐบาล 323 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) 291 แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) 23 แห่ง โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.) 9 แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) จำนวน 3,477 แห่ง

5. ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ

5.1 สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรป่าไม้มีแนวโน้มลดลง ในปี 2560 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 15.66 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.9 ของพื้นที่ภาค หรือร้อยละ 15.2 ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ในช่วงปี 2556-2560 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ของภาคลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.24 เนื่องจาก การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อการเกษตรที่เพิ่มมากขึ้น โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัดมากที่สุด ได้แก่ จังหวัดมุกดาหาร รองลงมาคือ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดเลย และจังหวัดอุบลราชธานี

5.2 สถานการณ์ด้านภัยพิบัติ

การเกิดไฟป่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในช่วงปี 2556-2560 มีจำนวนการเกิดไฟป่าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 8.8 โดยปี 2560 เกิดไฟไหม้ป่า จำนวน 878 ครั้ง พื้นที่ถูกไฟไหม้ 9,687 ไร่ ลดลงจาก ปี 2556 ที่มีจำนวน 1,574 ครั้ง และจำนวนพื้นที่ป่าถูกไฟไหม้ 19,622 ไร่ ซึ่งเป็นปีที่เกิดไฟไหม้ป่ามากที่สุด โดยในระหว่างปี 2556-2560 เกิดไฟไหม้ป่าเฉลี่ย 1,268.8 ครั้งต่อปี คิดเป็นพื้นที่ที่ถูกไฟไหม้เฉลี่ย 18,741.2 ไร่ต่อปี

6. สภาวะแวดล้อม

7. ปัญหาและประเด็นท้าทาย

8. แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและ ภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความ

พร้อม ด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้มีความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาค้นคว้าไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม อนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

8.1 เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง”

8.2 วัตถุประสงค์

8.2.1 เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

8.2.2 เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

8.2.3 เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

8.2.4 เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

8.2.5 เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

8.3 เป้าหมาย

8.3.1 อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

8.3.2 สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

๘.๔ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2562	2563	2564	2565	2562-2565
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาค	892,676 ล้านบาท	ขยายตัว ไม่ต่ำกว่า	ขยายตัว ไม่ต่ำกว่า	ขยายตัว ไม่ต่ำกว่า	ขยายตัว ไม่ต่ำกว่า	ขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ 3.5 ต่อปี

ตะวันออกเฉียงเหนือ	(ปี 2559)	ร้อยละ 3.5	ร้อยละ 3.5	ร้อยละ 3.5	ร้อยละ 3.5	
สัมประสิทธิ์ความไม่ เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการ กระจายรายได้ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	0.446 (ปี 2560)	ลดลงต่ำ กว่า 0.446	ลดลงต่ำ กว่า 0.446	ลดลงต่ำ กว่า 0.446	ลดลงต่ำ กว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446

8.5.1 ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

8.5.2 ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้ต่ำเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

8.5.3 ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับ การแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8.5.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

8.5.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

8.5.6 ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560 จังหวัดร้อยเอ็ด

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ เป็นเมืองผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดี มีการพัฒนาคนและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ (Objective) / เป้าประสงค์

1. เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนโดยการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในภาคเกษตร การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

1. อัตราขยายตัวของ GPP เพิ่มขึ้น เฉลี่ย 5.5% ในปี 2561
2. อัตราขยายตัวของ GPP ภาคเกษตร เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 5% ในปี 2561
3. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 8% ในปี 2561
4. จำนวนแปลง/ฟาร์มข้าวหอมมะลิได้รับการส่งเสริมเข้าสู่ระบบมาตรฐาน GPA ไม่น้อยกว่า 1000 แปลง ต่อปี
5. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ไม่น้อยกว่า 24 ในปี 2561

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565)

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย

2. เพื่อสร้างสังคมแห่งความมั่นคงและปลอดภัยและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในการเข้าถึงคุณภาพการให้บริการและการสาธารณสุขปโภคที่มีคุณภาพ

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.(ร้อยละ 50)ของปีที่ผ่านมา
 2. ค่าคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net)ของนักเรียนชั้น ม.3 ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ในปี 2561
 3. ร้อยละสถานบริการสุขภาพมีคุณภาพมาตรฐาน (HA) เพิ่มขึ้นร้อยละ 30 ในปี 2561
 4. อัตราการกตายนต่อการเกิดมีชีพ ลดลง 1 ในปี 2561
 5. เพิ่มสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคม (แรงงานในระบบและแรงงานนอกระบบ)
 6. จำนวนระบบสาธารณสุขปโภคได้รับการพัฒนาเพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและการให้บริการ ไม่ต่ำกว่า 40 แห่ง ในปี 2561
 7. ร้อยละที่ลดลงของคดีอาชญากรรมไม่น้อยกว่า 4 ในปี 2561
3. อนุรักษ์ฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพ

ตัวชี้วัด

1. จำนวนพื้นที่ของป่าโทรมและพื้นที่สาธารณะประโยชน์ และพื้นที่เอกชนได้รับการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวปีละ 1000 ไร่ (0.3%ต่อปี)
2. จำนวนปัญหามลพิษและปริมาณขยะได้รับการแก้ไขไม่น้อยกว่า 4 แห่ง ในปี 2561
3. จำนวนแหล่งพลังงานทดแทนในพื้นที่ได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน ไม่น้อยกว่า 4 ปี ในปี 2561
4. จำนวนโครงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของภาคประชาสังคมได้รับการสนับสนุนไม่น้อยกว่า 4 โครงการ ในปี 2561

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาคุณภาพการผลิตภาคการเกษตร ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์/เป้าประสงค์

- สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในภาคเกษตร การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

- 1.1 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปสินค้าการเกษตรและสินค้าภาคอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า
- 1.2 พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพ
- 1.3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน
- 1.4 ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้มีคุณภาพ
- 1.5 ส่งเสริมและยกระดับผลิตภัณฑ์ OTOP ให้ได้มาตรฐานเพื่อเพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างสังคมแห่งความมั่นคงปลอดภัย พัฒนาคนให้มีความรู้ มีคุณภาพชีวิตที่ดี

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565)

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย

วัตถุประสงค์/เป้าประสงค์

- เพื่อสร้างสังคมแห่งความมั่นคงและปลอดภัยและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในการเข้าถึงคุณภาพให้การบริการและการสาธารณสุขปโภคที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์

- 2.1 พัฒนาสถานบริการด้านสุขภาพภาครัฐและระบบการให้บริการที่มีคุณภาพ
- 2.2 ส่งเสริมการพัฒนาระบบการศึกษาให้ครอบคลุมในทุกด้าน สอดคล้องกับสภาพพื้นที่และความต้องการ ของประชาชน
- 2.3 พัฒนาระบบสวัสดิการโครงสร้างพื้นฐาน และความมั่นคงทางสังคม
- 2.4 ยกระดับคุณภาพในการรักษาความมั่นคงภายในและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 2.5 ยกระดับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม เพื่อสร้างสังคมแห่งความสงบสุข

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์/เป้าประสงค์

- เพื่อบูรณาการฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์

- 3.1 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างครบวงจร
- 3.2 เพิ่มพื้นที่สีเขียว(Green Growth)
- 3.3 พัฒนาและส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน
- 3.4 สร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนให้บริการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด

พันธกิจ

“ท้องถิ่นร่วมใจพัฒนา การศึกษาได้มาตรฐาน สืบสานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีชื่อเสียงเรื่องหลักธรรมมาภิบาล บริการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน”

พันธกิจ

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ การผังเมืองรวม และสาธารณสุขปโภคพื้นฐานให้กับประชาชน
2. ส่งเสริมและยกระดับมาตรฐานการศึกษา
3. ส่งเสริมการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน
4. ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวทั้งในพื้นที่ชุมชนและในภาพรวมของจังหวัด
5. ส่งเสริมการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
6. ส่งเสริมการสร้างงาน การประกอบอาชีพของประชาชน และการพัฒนาฝีมือแรงงาน

7. ส่งเสริมการสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน การพัฒนาและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
8. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้มีพละนาถัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง มีสภาพแวดล้อมสิ่งที่ดี
9. สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
10. ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน
11. ส่งเสริมให้ประชาชนยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

เป้าหมายการพัฒนา

1. การคมนาคมมีความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย
2. ประชาชนมีสาธารณูปโภคพื้นฐานในการดำรงชีวิตอย่างทั่วถึงและได้มาตรฐาน
3. ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง ได้รับโอกาสเรียนรู้อย่างเท่าเทียม และมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. จังหวัดร้อยเอ็ดมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีสภาพแวดล้อมที่ดี เกิดการเกื้อกูลในการดำรงชีพทั้งของมนุษย์และสัตว์ ให้อยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน
5. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อสร้างรายได้กับชุมชนและจังหวัด
6. มีการสืบสานประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมอันดีงาม การสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่กับท้องถิ่นตลอดไป
7. ประชากรมีงานทำ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ
8. มีการพัฒนาศักยภาพแรงงานทั้งแรงงานในระบบ และแรงงานนอกระบบ ประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส มีงานทำ
9. มีการนำใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดำรงชีวิต ประกอบอาชีพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ลดต้นทุนให้กับสินค้าและบริการ
10. ประชาชนมีสุขภาพจิตที่ดี สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ห่างไกลยาเสพติด มีคุณภาพชีวิตที่ดี
11. สังคม ชุมชนในท้องถิ่นเป็นสังคมที่เข้มแข็ง สมานฉันท์ เกื้อกูล เอื้ออาทรต่อกัน
12. ประชาชนในจังหวัดดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ใช้ชีวิตแบบพอเพียงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- 1.1 งานด้านการคมนาคมและขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
- 1.2 งานด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเพื่อป้องกันน้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก และการขุดน้ำสำหรับอุปโภค-บริโภคในฤดูแล้ง
- 1.3 งานด้านผังเมือง การควบคุมอาคาร นำผังเมือง /ผังชุมชนมาเป็นข้อมูลประกอบการวางแผน
- 1.4 การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรแหล่งลุ่มน้ำอย่างเป็นระบบ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- 2.1 งานด้านสวัสดิการสังคม การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขอนามัยและสภาพแวดล้อม ผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส
- 2.2 งานด้านการสาธารณสุข ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชน การป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อ และการเข้าถึงการรักษาของญาติผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและประชาชนทั่วไป
- 2.3 การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติด และป้องกันกลุ่มเสี่ยง และประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วน

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

- 3.1 งานด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน สนับสนุนการจัดระเบียบข้อมูลสารสนเทศ ข่าวสารเพื่อการพัฒนาชุมชน การสื่อสารในชุมชน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาชุมชน ความเสมอภาค เสรี
- 3.2 งานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มาตรการการเชิงป้องกัน และกำหนดเป็นแผนงานไว้ในแผนสามปี การส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในการจัดการสาธารณภัยของผู้บริหาร และข้าราชการท้องถิ่น และประชาชนการซักซ้อมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การจัดหาสถานที่และอุปกรณ์การช่วยเหลือ เพื่อบูรณาการร่วมกันเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่
- 3.3 งานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ให้สำรวจจุดที่มักเกิดเหตุร้าย ภัยอันตรายจากกลุ่มมิจฉาชีพ สร้างเครือข่ายสื่อสารการแจ้งเหตุ และมาตรการการป้องกันเพื่อลดจำนวนการเกิดเหตุร้ายขึ้น
- 3.4 งานด้านการสร้างความเข้มแข็งชุมชน การระเบียบชุมชน การจัดตั้งกลุ่มพลังประชาชนใช้รูปแบบชุมชนเข้มแข็ง สร้างจิตสำนึกของชุมชนปลูกฝังอุดมการณ์ คุณธรรมพลเรือนทุกระดับ ทั้งภาคประชาชนเยาวชน และหน่วยงานของรัฐขยายผลดำเนินงานกิจกรรมให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- 4.1 งานด้านการส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นแก่คนในชุมชน เพื่อเพิ่มมูลค่าของผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชน และมุ่งเน้นให้เกิดการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 4.2 งานด้านการพาณิชยกรรม กรณีเทศบาลให้สำรวจจุดหาบเร่แผงลอย สำรวจหาสถานที่ที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่และเหมาะกับการค้าขาย และเตรียมมาตรการรองรับในแผนพัฒนาสามปี เพื่อสร้างรายได้ที่มั่นคงให้แก่กลุ่มผู้ค้าขาย
- 4.3 งานด้านการท่องเที่ยว ส่งเสริมให้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในท้องถิ่น กลุ่มอาชีพ สถานที่พัฒนาอาหารและเส้นทางคมนาคม
- 4.4 งานด้านการส่งเสริมอาชีพ การพัฒนาฝีมือแรงงาน วิสาหกิจชุมชนให้ความสำคัญกับแรงงานทั้งในระบบนอกระบบ และส่งเสริมการมีงานทำ

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- 5.1 งานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และบำรุงรักษาป่าและน้ำอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมโดยมีการบูรณาการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
- 5.2 การขุด ขุดลอกพัฒนาแหล่งน้ำสาธารณะ การทำฝายชะลอน้ำในแหล่งน้ำสำคัญของชุมชน
- 5.3 การปลูกป่าเพื่อรักษาน้ำใต้ดิน
- 5.4 การบูรณาการในการจัดหาเครื่องจักรเพื่อการขุดเจาะบาดาลระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- 6.1 งานด้านการศึกษา ให้ความสำคัญกับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย
- 6.2 งานด้านการส่งเสริมการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการสำรวจข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งหมด สร้างเป็นองค์ความรู้เผยแพร่ให้แก่คนในท้องถิ่น โดยสนับสนุนให้มีการต่อยอดขยายความคิด แปลงเป็นจุดเด่นให้แก่ ผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น
- 6.3 ส่งเสริมสืบทอดองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ศูนย์กลางการศึกษาวัฒนธรรมในกลุ่มประชาคมอาเซียน

การพัฒนาท้องถิ่นด้านอื่นๆ ตามอำนาจหน้าที่

1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1) งานด้านการคมนาคมและการขนส่ง นำข้อมูลสภาพเส้นทางคมนาคมทั้งทางบกและทางน้ำในพื้นที่มาประกอบการวางแผน รวมถึงถนนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรดำเนินการลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่นให้เป็นปัจจุบันเพื่อมีข้อมูลทางหลวงท้องถิ่นโดยระบุพิกัดที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และทราบว่าถนนสายใดอยู่ในสภาพใด และจำเป็นต้องปรับปรุงซ่อมแซมเมื่อใด เพื่อกำหนดไว้เป็นแผนงานโครงการในแผนพัฒนาสามปี

1.2) งานด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการการจัดการน้ำแบบบูรณาการเพื่อป้องกันน้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก และการขาดน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคในฤดูแล้ง ให้สำรวจข้อมูลแหล่งน้ำโดยระบุพิกัดที่ตั้ง ทางภูมิศาสตร์สภาพ และอายุการใช้งานของแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุปโภค บริโภคเพื่อวางแผนบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมในแผนพัฒนาสามปีตลอดจนสำรวจสภาพความสมบูรณ์ของสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าสภาพเครื่องสูบน้ำ สถานีสูบน้ำ คลองส่งน้ำ หากจำเป็นต้องซ่อมแซม ให้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี (การระบุที่ตั้งพิกัดทางภูมิศาสตร์ของโครงการพัฒนาด้านเส้นทางคมนาคมและแหล่งน้ำ เพื่อป้องกันการดำเนินการในพื้นที่ซ้ำซ้อน และเตรียมความพร้อมในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภายนอกตามแนวทางของสำนักงบประมาณ)

1.3) งานด้านการผังเมืองและการควบคุมอาคาร ควรนำผังเมือง /ผังชุมชนมาเป็นข้อมูลประกอบการวางแผน

2) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

2.1) งานด้านการส่งเสริมอาชีพ ควรให้ความสำคัญแก่กลุ่มแรงงานนอกระบบ ที่มีความเปราะบางเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มรายได้น้อย ซึ่งมีความเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อของการเอารัดเอาเปรียบ การมีงานทำเพื่อให้สามารถดำรงชีพได้อย่างเหมาะสม จัดเก็บข้อมูลเศรษฐกิจพอเพียงโดยเฉพาะสำหรับกลุ่มรายได้น้อย และแหล่งน้ำ โดยให้ความสำคัญกับข้อมูลของการทำนา เช่น จำนวนคร้วเรือน จำนวนไร่ ผลผลิต เป็นต้น ข้อมูลแหล่งน้ำเช่น แหล่งน้ำเขตชลประทาน แหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน ปริมาณน้ำฝน การนำน้ำไปใช้ในการเกษตรประเภทการทำนา เป็นต้น โดยอาจจัดทำเป็นยุทธศาสตร์หรือแนวทางการพัฒนาก็ได้ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

2.2) งานด้านสวัสดิการสังคม

(1) การส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุให้ได้รับเบี้ยยังชีพในปีต่อๆ ไปอย่างทั่วถึง โดยมีการจัดทำฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบันเพื่อการคาดการณ์จำนวนของผู้สูงอายุที่จะได้รับเบี้ยยังชีพล่วงหน้า และกำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปีนอกจากนี้ควรให้ความสำคัญในเรื่องของคุณภาพชีวิต สุขอนามัยและสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุเช่นกัน

(2) การส่งเสริมและพัฒนาผู้พิการในท้องถิ่น ควรให้ความสำคัญในการจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการอย่างครอบคลุมทั่วถึง ตลอดถึงการดูแลคุณภาพชีวิต สุขอนามัยและสภาพแวดล้อมของผู้พิการ

(3) การส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พิจารณาว่าเด็กได้รับอาหารเสริม (นม) ทั่วถึงหรือไม่ ได้รับอาหารกลางวันครบทุกคนหรือไม่ เพื่อเป็นข้อมูลกำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปีนอกจากนี้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น พิจารณานาแผนงานโครงการด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนบรรจุในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความเหมาะสม

(4) การส่งเสริมด้านที่พักอาศัยให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน ให้มีที่อยู่อาศัย

2.3) งานด้านการศึกษา ให้ความสำคัญกับการศึกษาในระบบ และนอกระบบโดยการส่งเสริมให้มีความรู้ชุมชน และการศึกษาตามอัธยาศัย

2.4) การส่งเสริมสนับสนุนด้านสิทธิมนุษยชน การรักษาสิทธิที่ประชาชนสมควรได้รับด้วยความเท่าเทียมกัน ควรให้ความสำคัญในการจัดทำแผนสิทธิมนุษยชน เช่น สิทธิมนุษยชนด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านที่อยู่อาศัย ด้านวัฒนธรรมและศาสนา ด้านข้อมูลข่าวสารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการขนส่ง ด้านการเมืองการปกครอง ด้านกระบวนการยุติธรรม ด้านความมั่นคงทางสังคม เป็นต้น โดยให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0810.2/ว 867 ลงวันที่ 29 เมษายน 2558

2.5) งานด้านสาธารณสุข การส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชน การป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อ และการเข้าถึงการรักษาของผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและประชาชนทั่วไป

2.6) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

(1) งานด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมืองการพัฒนาศักยภาพ ผู้นำชุมชนสนับสนุนการจัดทำระบบข้อมูล ข่าวสารเพื่อการพัฒนาชุมชนตลอดจนการสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาชุมชนความเสมอภาคสิทธิเสรีภาพ

(2) งานด้านการรักษาความยุติธรรมและกระบวนการยุติธรรมเสริมสร้างความปรองดองสมานฉันท์ ลดและยุติปัญหาข้อขัดแย้ง สร้างความมั่นคงเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่น โดยการเสริมสร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม ป้องกันและแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งของประชาชนและสังคม ปลุกฝังค่านิยมและจิตสำนึกความรักสามัคคีของคนในชาติ รวมถึงการประณอมข้อพิพาทและการช่วยเหลือทางด้านข้อกฎหมายให้ประชาชนในท้องถิ่น

3) งานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3.1) ข้อมูลการเกิดสาธารณภัยในท้องถิ่น ให้นำข้อมูลการเกิดสาธารณภัยในท้องถิ่น เช่น อุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย ดินถล่ม อาคารถล่ม ภัยจากภัยแล้งภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ภัยจากไฟฟ้า ภัยจากอากาศยาน ภัยจากการคมนาคมและขนส่ง เป็นต้น มาวิเคราะห์หาแนวทางป้องกัน หรือลดความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงจากสาธารณภัยดังกล่าวควรหามาตรการเชิงป้องกันและกำหนดเป็นแผนงานไว้ในแผนพัฒนาสามปี เช่น

(1) การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการจัดการสาธารณภัยของผู้บริหารและข้าราชการท้องถิ่น และเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดเหตุสาธารณภัย

(2) การซักซ้อมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กำหนดขึ้นการบังคับบัญชา การตัดสินใจ และขั้นตอนในการปฏิบัติเมื่อเกิดภัยสาธารณะและ

(3) การจัดหาสถานที่ และอุปกรณ์การช่วยเหลือเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่

3.2) การเตรียมความพร้อมเพื่อจัดการปัญหาไฟฟ้าและหมอกควัน เนื่องจากปัจจุบันได้เกิดสถานการณ์ปัญหาหมอกควันข้ามแดนประเทศเพื่อนบ้านส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่ และการคมนาคมทางอากาศ ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขปัญหาไฟฟ้าและหมอกควันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการเตรียมความพร้อมรับมือสถานการณ์ไฟฟ้าและหมอกควัน จึงให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท 0891.4/ว 2360 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2558

3.3) การเตรียมความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้ง เพื่อให้การแก้ไขปัญหาและการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากภัยแล้ง จึงให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท 0891.2/ว 2555 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2558

3.4) งานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ให้สำรวจจุดที่มักเกิดเหตุร้าย ภัยอันตรายจากกลุ่มมิจฉาชีพ และหามาตรการป้องกันเพื่อลดจำนวนการเกิดเหตุร้ายขึ้น สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดให้สำรวจสภาพความสมบูรณ์ของการใช้งาน หากจำเป็นต้องซ่อมแซมขอให้เร่งดำเนินการบรรจุในแผนพัฒนาสามปี

4) ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

4.1) งานด้านการส่งเสริมการลงทุน ควรส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นแก่คนในชุมชน เพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน และมุ่งเน้นให้เกิดการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4.2) งานด้านการส่งเสริมการเกษตร การให้การสนับสนุน ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล (ศก.บต.) และควรพิจารณาหาแนวทางในการช่วยเหลือเกษตรกรในพื้นที่อาทิ

การให้ความรู้ทางวิชาการ การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร การจำหน่ายผลผลิต การช่วยเหลือหรือหาเงินช่วยเหลือ การจัดหาที่ดินจัดหาปุ๋ย เคมีภัณฑ์ ยาปราบศัตรูพืชในราคาถูก และการแปรรูปเพื่อเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรในพื้นที่

4.3) งานด้านการพาณิชย์กรรม กรณีเทศบาลให้สำรวจจุดหาแร่แฝงลอย ว่าสามารถขยายชุมชนได้หรือไม่ เพิ่มขึ้นได้อีกหรือไม่ หรืออาจสำรวจหาสถานที่ที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่และเหมาะสมกับการค้าขาย และเตรียมมาตรการรองรับในแผนพัฒนาสามปีเพื่อสร้างรายได้ที่มั่นคงให้แก่กลุ่มผู้ค้าขาย

4.4) งานด้านการท่องเที่ยว ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบสภาพแวดล้อม และวิถีชีวิต อันติงามของประชาชนในท้องถิ่น อาจกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวหรือแนวทางการพัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามสภาพภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ทางสังคมและวิถีชีวิตชุมชนเช่น การท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศการท่องเที่ยวที่เป็นธรรม การท่องเที่ยวโดยชุมชนและการท่องเที่ยวโดยการอาสาสมัคร

5) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

งานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติการคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาป่าและน้ำ การฟื้นฟูสภาพและคุณภาพการป้องกันการเสื่อมโทรมหรือการสูญสิ้นไปและการนำกลับมาใช้ใหม่ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพให้เอื้อต่อการดำรงชีวิตเกิดความสมดุลในการพัฒนาและเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศควรเป็นการร่วมมือกันดำเนินการระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพื่อให้เกิดผลสำเร็จอย่างยั่งยืน

6) ด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

6.1) งานด้านส่งเสริมการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการสำรวจข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งหมด สร้างเป็นองค์ความรู้ เผยแพร่ให้แก่คนในท้องถิ่น โดยอาจสนับสนุนให้มีการต่อยอดขยายความคิดแปลงเป็นจุดเด่นให้แก่ผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น

6.2) การอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี รักษาอัตตะลักษณะของท้องถิ่น

6.3) การอนุรักษ์ ทำนุบำรุง รักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุในพื้นที่

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัย

วิสัยทัศน์ (Vision)

“มุ่งเน้นการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง มีแหล่งท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมที่ดี การบริหารงานแบบธรรมาภิบาล การเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อเป็นเมืองน่าอยู่ของอำเภอศรีสมเด็จ”

พันธกิจ

1. พัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนและทางเท้าให้ครอบคลุมพื้นที่
2. ก่อสร้างระบบการจำหน่ายน้ำประปาให้เพียงพอได้มาตรฐานและทั่วถึง
3. สนับสนุนการศึกษาให้เป็นเลิศทางวิชาการ ควบคู่กับการส่งเสริมจริยธรรมและการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมห่างไกลยาเสพติด
4. พัฒนาคุณภาพชีวิต ให้ความรู้ด้านสุขภาพ ส่งเสริมสวัสดิการให้ประชาชน

5. มีการพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
6. รักษาขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นให้ดำรงอยู่สืบต่อไป
7. จัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเทศบาลและการบริการสาธารณะจัดการแก้ไขปัญหาของชุมชน
8. ปรับปรุงการบริหารงานเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ให้มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใสและเป็นธรรม
9. จัดตั้งศูนย์บริการร่วม เพื่อบริการประชาชนให้สะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
10. ส่งเสริมให้มีการบริการข้อมูลข่าวสารด้านอินเทอร์เน็ตให้กับพนักงาน และประชาชนเพื่อทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน

เป้าหมายการพัฒนา

1. การคมนาคมมีความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย
2. ประชาชนมีสาธารณูปโภคพื้นฐานในการดำรงชีวิตอย่างทั่วถึงและได้มาตรฐาน
3. ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง ได้รับโอกาสเรียนรู้อย่างเท่าเทียม และมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. จังหวัดร้อยเอ็ดมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีสภาพแวดล้อมที่ดี เกิดการเกื้อกูลในการดำรงชีพทั้งของมนุษย์และสัตว์ ให้อยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน
5. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อสร้างรายได้กับชุมชนและจังหวัด
6. มีการสืบสานประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมอันดีงาม การสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่กับท้องถิ่นตลอดไป
7. ประชากรมีงานทำ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ
8. มีการพัฒนาศักยภาพแรงงานทั้งแรงงานในระบบ และแรงงานนอกระบบ ประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส มีงานทำ
9. มีการนำใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดำรงชีวิต ประกอบอาชีพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ลดต้นทุนให้กับสินค้าและบริการ
10. ประชาชนมีสุขภาพจิตที่ดี สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ห่างไกลยาเสพติด มีคุณภาพชีวิตที่ดี
11. สังคม ชุมชนในท้องถิ่นเป็นสังคมที่เข้มแข็ง สมานฉันท์ เกื้อกูล เอื้ออาทรต่อกัน
12. ประชาชนในจังหวัดดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ใช้ชีวิตแบบพอเพียงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- 1.5 งานด้านการคมนาคมและขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
- 1.6 งานด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเพื่อป้องกันน้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก และการขาดน้ำสำหรับอุปโภค-บริโภคในฤดูแล้ง
- 1.7 งานด้านผังเมือง การควบคุมอาคาร นำผังเมือง /ผังชุมชนมาเป็นข้อมูลประกอบการวางแผน

1.8 การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรแหล่งลุ่มน้ำอย่างเป็นระบบ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- 2.1 งานด้านสวัสดิการสังคม การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขอนามัยและสภาพแวดล้อม ผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส
- 2.2 งานด้านการสาธารณสุข ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชน การป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อ และการเข้าถึงการรักษาของญาติผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและประชาชนทั่วไป
- 2.3 การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติด และป้องกันกลุ่มเสี่ยง และประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วน

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

- 3.1 งานด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน สนับสนุนการจัดระเบียบข้อมูลสารสนเทศ ข่าวสารเพื่อการพัฒนาชุมชน การสื่อสารในชุมชน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาชุมชน ความเสมอภาค เสรี
- 3.2 งานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หามาตรการเชิงป้องกัน และกำหนดเป็นแผนงานไว้ในแผนสามปี การส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในการจัดการสาธารณภัยของผู้บริหาร และข้าราชการท้องถิ่น และประชาชนการซักซ้อมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การจัดหาสถานที่และอุปกรณ์การช่วยเหลือ เพื่อบูรณาการร่วมกันเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่
- 3.3 งานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ให้สำรวจจุดที่มักเกิดเหตุร้าย ภัยอันตรายจากกลุ่มมิจฉาชีพ สร้างเครือข่ายสื่อสารการแจ้งเหตุ และหามาตรการป้องกันเพื่อลดจำนวนการเกิดเหตุร้ายขึ้น
- 3.4 งานด้านการสร้างความเข้มแข็งชุมชน การระเบียบชุมชน การจัดตั้งกลุ่มพลังประชาชนใช้รูปแบบชุมชนเข้มแข็ง สร้างจิตสำนึกของชุมชนปลูกฝังอุดมการณ์ คุณธรรมพลเรือนทุกระดับ ทั้งภาคประชาชนเยาวชน และหน่วยงานของรัฐขยายผลดำเนินงานกิจกรรมให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- 4.1 งานด้านการส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นแก่คนในชุมชน เพื่อเพิ่มมูลค่าของผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชน และมุ่งเน้นให้เกิดการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 4.2 งานด้านการพาณิชยกรรม กรณีเทศบาลให้สำรวจจุดหาบเร่แผงลอย สำรวจหาสถานที่ที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่และเหมาะกับการค้าขาย และเตรียมมาตรการรองรับในแผนพัฒนาสามปี เพื่อสร้างรายได้ที่มั่นคงให้แก่กลุ่มผู้ค้าขาย
- 4.3 งานด้านการท่องเที่ยว ส่งเสริมให้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในท้องถิ่น กลุ่มอาชีพสถานที่พัฒนาอาหารและเส้นทางคมนาคม

4.4 งานด้านการส่งเสริมอาชีพ การพัฒนาฝีมือแรงงาน วิสาหกิจชุมชนให้มีความสำคัญกับแรงงานทั้งในระบบ นอกระบบ และส่งเสริมการมีงานทำ

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

5.1 งานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และบำรุงรักษาป่าและน้ำอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมโดยมีการบูรณาการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

5.2 การขุด ขุดลอกพัฒนาแหล่งน้ำสาธารณะ การทำฝายชะลอน้ำในแหล่งน้ำสำคัญของชุมชน

5.3 การปลูกป่าเพื่อรักษาน้ำใต้ดิน

5.4 การบูรณาการในการจัดหาเครื่องจักรเพื่อการขุดเจาะบาดาลระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

6.1 งานด้านการศึกษา ให้มีความสำคัญกับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

6.2 งานด้านการส่งเสริมการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการสำรวจข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งหมด สร้างเป็นองค์ความรู้เผยแพร่ให้แก่คนในท้องถิ่น โดยสนับสนุนให้มีการต่อยอดขยายความคิด แปลงเป็นจุดเด่น ให้แก่ ผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น

6.3 ส่งเสริมสืบทอดองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ศูนย์กลางการศึกษาวัฒนธรรมในกลุ่มประชาคม อาเซียน

การพัฒนาท้องถิ่นด้านอื่นๆ ตามอำนาจหน้าที่

1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1) งานด้านการคมนาคมและการขนส่ง นำข้อมูลสภาพเส้นทางคมนาคมทั้งทางบกและทางน้ำในพื้นที่ มาประกอบการวางแผน รวมถึงถนนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรดำเนินการลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่นให้เป็นปัจจุบันเพื่อมีข้อมูลทางหลวงท้องถิ่นโดยระบุพิกัดที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และทราบว่าถนนสายใดอยู่ในสภาพใด และจำเป็นต้องปรับปรุงซ่อมแซมเมื่อใด เพื่อกำหนดไว้เป็นแผนงานโครงการในแผนพัฒนาสามปี

1.2) งานด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเพื่อป้องกันน้ำท่วม ในฤดูน้ำหลาก และการขุดน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคในฤดูแล้ง ให้สำรวจข้อมูลแหล่งน้ำโดยระบุพิกัดที่ตั้ง ทางภูมิศาสตร์สภาพ และอายุการใช้งานของแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุปโภค บริโภคเพื่อวางแผนบำรุงรักษาหรือ ซ่อมแซมในแผนพัฒนาสามปีตลอดจนสำรวจสภาพความพร้อมของสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าสภาพเครื่องสูบน้ำ

สถานีสูบน้ำ คลองส่งน้ำ หากจำเป็นต้องซ่อมแซม ให้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี (การระบุที่ตั้งพิกัดทางภูมิศาสตร์ของโครงการพัฒนาด้านเส้นทางคมนาคมและแหล่งน้ำ เพื่อป้องกันการดำเนินการในพื้นที่ซ้ำซ้อน และเตรียมความพร้อมในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภายนอกตามแนวทางของสำนักงบประมาณ)

1.3) งานด้านการผังเมืองและการควบคุมอาคาร ควรนำผังเมือง /ผังชุมชนมาเป็นข้อมูลประกอบการวางแผน

2) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

2.1) งานด้านการส่งเสริมอาชีพ ควรให้ความสำคัญแก่กลุ่มแรงงานนอกระบบ ให้สามารถมีรายได้เพียงพอจากรายจ่าย และสำหรับกลุ่มที่ไม่มีงานทำควรส่งเสริมให้เกิดอาชีพ รวมทั้งส่งเสริมให้กลุ่มผู้สูงอายุ และผู้พิการมีงานทำเพื่อให้สามารถดำรงชีพได้อย่างเหมาะสม จัดเก็บข้อมูลเศรษฐกิจพอเพียงโดยเฉพาะด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ โดยให้ความสำคัญกับข้อมูลของการทำนา เช่น จำนวนคร้วเรือน จำนวนไร่ ผลผลิต ต้นทุนการผลิต เป็นต้น ข้อมูลแหล่งน้ำเช่น แหล่งน้ำเขตชลประทาน แหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน ปริมาณน้ำฝน การนำไปใช้เพื่อการเกษตรประเภทการทำนา เป็นต้น โดยอาจจัดทำเป็นยุทธศาสตร์หรือแนวทางการพัฒนาที่ได้ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

2.2) งานด้านสวัสดิการสังคม

(1) การส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุให้ได้รับเบี้ยยังชีพในปีต่อๆ ไปอย่างทั่วถึง โดยมีการจัดทำฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบันเพื่อการคาดการณ์จำนวนของผู้สูงอายุที่จะได้รับเบี้ยยังชีพล่วงหน้า และกำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปีนอกจากนี้ควรให้ความสำคัญในเรื่องของคุณภาพชีวิต สุขอนามัยและสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุเช่นกัน

(2) การส่งเสริมและพัฒนาผู้พิการในท้องถิ่น ควรให้ความสำคัญในการจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการอย่างครอบคลุมทั่วถึง ตลอดถึงการดูแลคุณภาพชีวิต สุขอนามัยและสภาพแวดล้อมของผู้พิการ

(3) การส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พิจารณาว่าเด็กได้รับอาหารเสริม (นม) ทั่วถึงหรือไม่ ได้รับอาหารกลางวันครบทุกคนหรือไม่ เพื่อเป็นข้อมูลกำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปีนอกจากนี้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น พิจารณานาแผนงานโครงการด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนบรรจุในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความเหมาะสม

(4) การส่งเสริมด้านที่พักอาศัยให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจนให้มีที่อยู่อาศัย

2.3) งานด้านการศึกษา ให้ความสำคัญกับการศึกษาในระบบ และนอกระบบโดยการส่งเสริมให้มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชน และการศึกษาตามอัธยาศัย

2.4) การส่งเสริมสนับสนุนด้านสิทธิมนุษยชน การรักษาสิทธิที่ประชาชนสมควรได้รับด้วยความเท่าเทียมกัน ควรให้ความสำคัญในการจัดทำแผนสิทธิมนุษยชน เช่น สิทธิมนุษยชนด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านที่อยู่อาศัย ด้านวัฒนธรรมและศาสนา ด้านข้อมูลข่าวสารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการขนส่ง ด้านการเมืองการปกครอง ด้านกระบวนการยุติธรรม

ด้านความมั่นคงทางสังคม เป็นต้น โดยให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0810.2/ว 867 ลงวันที่ 29 เมษายน 2558

2.5) งานด้านการสาธารณสุข การส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชน การป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อ และการเข้าถึงการรักษาของผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและประชาชนทั่วไป

2.6) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

(1) งานด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมืองการพัฒนาศักยภาพ ผู้นำชุมชนสนับสนุนการจัดทำระบบข้อมูล ข่าวสารเพื่อการพัฒนาชุมชนตลอดจนการสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาชุมชนความเสมอภาคสิทธิเสรีภาพ

(2) งานด้านการรักษาความยุติธรรมและกระบวนการยุติธรรมเสริมสร้างความปรองดองสมานฉันท์ ลดและยุติปัญหาข้อขัดแย้ง สร้างความมั่นคงเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่น โดยการเสริมสร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม ป้องกันและแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งของประชาชนและสังคม ปลุกฝังค่านิยมและจิตสำนึกความรักสามัคคีของคนในชาติ รวมถึงการประណอมข้อพิพาทและการช่วยเหลือทางด้านข้อกฎหมายให้ประชาชนในท้องถิ่น

3) งานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3.1) ข้อมูลการเกิดสาธารณภัยในท้องถิ่น ให้นำข้อมูลการเกิดสาธารณภัยในท้องถิ่น เช่น อุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย ดินถล่ม อาคารถล่ม ภัยจากภัยแล้งภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ภัยจากไฟฟ้า ภัยจากอากาศหนาว ภัยจากการคมนาคมและขนส่ง เป็นต้น มาวิเคราะห์หาแนวทางป้องกัน หรือลดความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงจากสาธารณภัยดังกล่าวควรหามาตรการเชิงป้องกันและกำหนดเป็นแผนงานไว้ในแผนพัฒนาสามปี เช่น

(1) การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการจัดการสาธารณภัยของผู้บริหารและข้าราชการท้องถิ่น และเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดเหตุสาธารณภัย

(2) การซักซ้อมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กำหนดขั้นการบังคับบัญชา การตัดสินใจ และขั้นตอนในการปฏิบัติเมื่อเกิดภัยสาธารณและ

(3) การจัดหาสถานที่ และอุปกรณ์การช่วยเหลือเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่

3.2) การเตรียมความพร้อมเพื่อจัดการปัญหาไฟฟ้าและหมอกควัน เนื่องจากปัจจุบันได้เกิดสถานการณ์ปัญหาหมอกควันข้ามแดนประเทศเพื่อนบ้านส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่ และการคมนาคมทางอากาศ ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขปัญหาไฟฟ้าและหมอกควันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการเตรียมความพร้อมรับมือสถานการณ์ไฟฟ้าและหมอกควัน จึงให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท 0891.4/ว 2360 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2558

3.3) การเตรียมความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้ง เพื่อให้การแก้ไขปัญหาและการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากภัยแล้ง จึงให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท 0891.2/ว 2555 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2558

3.4) งานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ให้สำรวจจุดที่มักเกิดเหตุร้าย ภัยอันตรายจากกลุ่มมิจฉาชีพ และหามาตรการป้องกันเพื่อลดจำนวนการเกิดเหตุร้ายขึ้น สำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการติดตั้งกล้อง

วางสรุปให้สำรวจสภาพความสมบูรณ์ของการใช้งาน หากจำเป็นต้องซ่อมแซมขอให้ระบุชนิดและปริมาณ
แผนพัฒนาสามปี

4) ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว

4.1) งานด้านการส่งเสริมการลงทุน ควรส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นแก่คนในชุมชน เพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน และมุ่งเน้นให้เกิดการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4.2) งานด้านการส่งเสริมการเกษตร การให้การสนับสนุน ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล (ศก.บต.) และควรพิจารณาหาแนวทางในการช่วยเหลือเกษตรกรในพื้นที่ อาทิ การให้ความรู้ทางวิชาการ การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร การจำหน่ายผลผลิต การช่วยเหลือหาพันธุ์พืช การบำรุงรักษาดินจัดหาปุ๋ย เคมีภัณฑ์ ยาปราบศัตรูพืชในราคาต่ำ และการแปรรูปเพื่อเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรในพื้นที่

4.3) งานด้านการพาณิชย์กรรม กรณีเทศบาลให้สำรวจจุดขายแร่แฝงลอย ว่าสามารถขยายจุดผ่อนปรนเพิ่มขึ้นได้อีกหรือไม่ หรืออาจสำรวจหาสถานที่ที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่และเหมาะสมกับการค้าขาย และเตรียมมาตรการรองรับในแผนพัฒนาสามปีเพื่อสร้างรายได้ที่มั่นคงให้แก่กลุ่มผู้ค้าขาย

4.4) งานด้านการท่องเที่ยว ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบสภาพแวดล้อม และวิถีชีวิต อันติงามของประชาชนในท้องถิ่น อาจกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวหรือแนวทางการพัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามสภาพภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ทางสังคมและวิถีชีวิตชุมชนเช่น การท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศการท่องเที่ยวที่เป็นธรรม การท่องเที่ยวโดยชุมชนและการท่องเที่ยวโดยการอาสาสมัคร

5) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

งานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติการคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาป่าและน้ำ การฟื้นฟูสภาพและคุณภาพการป้องกันการเสื่อมโทรมหรือการสูญสิ้นไปและการนำกลับมาใช้ใหม่ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพให้อื้อต่อการดำรงชีวิตเกิดความสมดุลในการพัฒนาและเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศควรเป็นการร่วมมือกันดำเนินการระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพื่อให้เกิดผลสำเร็จอย่างยั่งยืน

6) ด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

6.1) งานด้านส่งเสริมการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการสำรวจข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งหมด สร้างเป็นองค์ความรู้ เผยแพร่ให้แก่คนในท้องถิ่น โดยอาจสนับสนุนให้มีการต่อยอดขยายความคิดแปลงเป็นจุดเด่นให้แก่ผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น

6.2) การอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี รักษาอัตตะลักษณะของท้องถิ่น

6.3) การอนุรักษ์ ทำนุบำรุง รักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุในพื้นที่

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
1	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด และ กองคลัง	อบต. โพธิ์สัย
		ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
2	การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานรักษาความสงบภายใน	สำนักงานปลัด	
		ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานสาธารณสุข		
			แผนงานสังคมสงเคราะห์		
		ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษา	
			แผนงานศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ		
3	การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	
		ด้านบริหารงานทั่วไป	แผนงานรักษาความสงบภายใน	สำนักงานปลัด	
		ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และแผนงานสาธารณสุข		

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
4	การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรม และการ ท่องเที่ยว	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักงานปลัด
		ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานสังคม สงเคราะห์	
			แผนงานศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	
		ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานบริหารงาน คลัง	กองคลัง
5	การพัฒนาด้านการบริหาร จัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักงานปลัด
6	การพัฒนาทางการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น	ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองการศึกษา
รวม	6 ยุทธศาสตร์	4 ด้าน	10 แผนงาน	4 สำนัก/กอง